

7. česko-slovenská konference Klinické farmakologie – Olomouc 11.–12. září 2015

Rostislav Večeřa

Ústav farmakologie LF UP Olomouc

Klin Farmakol Farm 2015; 29(3): 133

Letos hostila jednání klinických farmakologů Olomouc. Uspořádání tohoto významného mezinárodního setkání se ujal Ústav farmakologie Lékařské fakulty Univerzity Palackého v čele s přednostou doc. Karlem Urbánkem. Součástí konference byla 24. slovenská konference Klinickej farmakológie, 17. česká konference Klinické farmakologie, 21. česká konference TDM a 19. česká konference DURG.

Bohatý program byl rozdělen do dvou jednacích dnů. Konference byla zahájena workshopem tematicky zaměřeným na nežádoucí účinky léků. O možném polékovém poškození ledvin hovořil doc. Krejčí. Prof. Papajik přednesl velice zajímavé informace z oblasti negativního působení léčivých přípravků na krevetvorbu. Závěr workshopu patřil možnostem vzniku polékového lupus erythematoses, o kterých přednášel dr. Suchý. Po ukončení této části programu proběhlo slavnostní zahájení sympozia, jehož součástí byly dvě přednášky významných klinických farmakologů na téma lékového poškození jater (prof. Glasa) a nežádoucích účinků léčiv na kardiovaskulární systém (prof. Vítovec). Po krátké přestávce následoval blok přednášek Slovenskej spoločnosti klinickej farmakológie. V rámci této části zaznělo několik hodnotných přednášek zaměřených na téma pozice klinického farmakologa v prevenci selhávání farmakoterapie (prof. Kriška), farmakoterapii seniorů (prof. Wawruch) nebo možnosti farmakologického ovlivnění nealkoholové steatohepatitidy, jejíž výskyt má v dnešním civilizovaném světě stoupající tendenci (dr. Glasová). Téma dr. Laššána bylo zaměřeno na inovativní léčbu zákeřného onemocnění, jakým je idiopatická plicní fibróza. Následný blok přednášek, který připravil tým našich ostravských kolegů (dr. Kacířová, Mgr. Uřinová, dr. Ďuricová, dr. Šilhán), byl zaměřen na mož-

nosti terapeutického monitorování nejen nových či depotních psychofarmak, ale i na důležitou roli spolupráce klinického farmakologa a psychiatra v péči o pacienta. Na tuto část sympozia věnovanou klinickému pohledu na monitorování léčiv tematicky navazoval blok sdělení, který podpořil metodiky analytického stanovování hladin léčiv v biologickém materiálu. Vedle zajímavých sdělení kolegyně z Ostravy (dr. Brozmanová, Mgr. Uřinová) zde zazněly i příspěvky olomouckých analytiků (Mgr. Vrobel, Mgr. Karlíková, Mgr. Mičová). Bez těsné spolupráce lékaře – klinického farmakologa a analytika (biochemika) není možné dospět ke správnému nastavení farmakoterapie daného pacienta. V závěrečné části prvního dne sympozia zaznělo kromě kazuistik (doc. Grundmann) a jiných zajímavostí (monitorování hladin vankomycinu – dr. Suchánková nebo amiodaronu – dr. Vyskočilová) také několik příspěvků z oblasti biologické léčby (doc. Paluch) nebo perspektivní léčby bolesti (dr. Slíva). Bohatý a na dojmy nabitý páteční program konference byl zakončen společnou večeří účastníků, kde v poněkud už neformálním prostředí pokračovala plodná diskuze. Sobotní dopoledne bylo zahájeno diskusním fórem o perspektivách klinické farmakologie jako oboru. Doc. Grundmann a prof. Glasa kriticky zhodnotili situaci v této oblasti jak v České, tak i Slovenské republice. Další část sobotního dopoledne byla věnována velice důležité problematice, jakou bezesporu je racionální antibiotická terapie. Prof. Kolář zaslíbeně hovořil o klíčovém problému současnosti – o rezistenci na podávaná antibiotika. Dr. Prokeš se kromě shrnutí zásad Národního antibiotického programu věnoval i rozboru racionální preskripce antibiotik. Antibiotickou terapii pacientů v kritickém stavu byla určena přednáška kolegyně

dr. Součkové. Na závěr letošního sympozia českých a slovenských klinických farmakologů zaznělo několik zajímavých přednášek v rámci již tradičního bloku – varia. Vedle pohledu na nový způsob terapie (imunoterapii) solidních tumorů (dr. Demlová) zazněl i příspěvek doc. Mayera o výhodách i negativních nových antiagregancích. Analýzou spotřeby antiastmatik u našich seniorů se zabývala přednáška dr. Blechové. Tím výčet zajímavých sdělení jistě nekončí.

Na závěr bych chtěl zdůraznit, že setkání klinických farmakologů z naší republiky a Slovenska bylo velice podnětné, plné opravdu zajímavých a cenných informací, o které se mohli všichni účastníci podělit nejen v přednáškovém sále, ale i v kuloárech nové dostavby teoretických ústavů olomoucké Lékařské fakulty. Asi bychom nenašli účastníka, který by si neodnesl něco zajímavého, co ho může obohatit v jeho budoucí práci v oblasti klinické farmakologie. Nezbyvá, než se těšit na další, již osmou Česko-slovenskou konferenci klinické farmakologie, která se bude v roce 2016 konat v Plzni.

prof. MUDr. Rostislav Večeřa, Ph.D.

Ústav farmakologie LF UP v Olomouci
Hněvotínská 3, 775 15 Olomouc
rostislav.vecera@upol.cz